

Gospodarski Glasnik

za Štajersko.

List za gospodarstvo in umno kmetijstvo.

izdaja ces. kr. kmetijska družba na Štajerskem.

List velja na leto 4 krone.

Udje družbe prispevajo na leto 2 kroni.

Udje dobé list zastoj.

Vsebina: Agrarno gibanje na Štajerskem. — Agrarne operacije za Štajersko. — Pomlajenje travnikov. — Nekaj o kulturi vrbe. — Iz razprav osrednjega odbora c. kr. štajerske kmetijske družbe. — Zborovanja podružnic in krajinah društev. — Iz podružnic in krajinah društev. — Uradno. — Tržna poročila. — Zadruga: Poročila zveze gospodarskih zadrug na Štajerskem. — Oznanila.

Agrarno gibanje na Štajerskem.

Kmečko zborovanje, ki se je vršilo 15. septembra 1907 v Gradcu pod častnim predsedstvom gospoda deželnega glavarja in predsednika c. kr. štajerske kmetijske družbe, pomeni začetek nove dobe v zgodovini štajerskega agrarnega gibanja. O tem priča dejstvo, da je to zborovanje vzbudilo pozornost in spoštovanje v najrazličnejših krogih in da je obširno o njem poročalo časopisje, najsi je že te ali one struje. Naša dolžnost je, da se na tem mestu ozremo nazaj na veličastno zborovanje in na kratko konstatiramo vse ono, kar mu daje večji pomen.

Najprej so pač bila izborna izvajanje prvih treh govornikov, ki so vseskozi stvarno, a vendar odločno in premišljeno govorili o obširnem polju zastopanja naših agrarnih interesov. Če je od zadnjega zborovanja sem še ležala nekaka megla nad zastopanjem naših agrarnih interesov, jo je zadnje zborovanje v Gradcu popolnoma pregnalo. Sedaj leži pot jasna in odprta pred nami. Sedaj tudi vemo, kaj je namen in smoter proste agrarne zveze v državnem zboru. Sedaj smo tudi spoznali njene slabe in močne strani. Tudi je bilo zelo primerno, da smo se ravno na tem zborovanju pečali ž njo, ker je bila tukaj prvič prilika, odkar se je ustanovila prosta agrarna zveza. Z ozirom na važnost zgorej omenjenih vprašanj, o katerih se bo v kratkem času odločilo in ki se tičejo v veliki meri našega kmetijstva, je bilo nujno potrebno, da je zborovanje dalo tej novi državnozborni frakciji direktivo. Ta namen so izvršili prvi trije govorniki: državnozborna poslanca Peschka in knez Karl Auersperg, kakor tudi glavni poročevavec kmetijske centrale, naš častni član vitez pl. Hohenblum. Vodilna misel vseh teh izvrstnih govornikov je bila razmerje avstrijskih agrarcev do ogrske nagodbe in eventuelne spremenitve našega poljedelskega ministristva. V tem oziru so se pokazali jasni in razločni cilji, ki omogočujejo avstrijskim kmetovalcem, da lahko sedaj bodoči razvoj sami kontrolirajo. Po pravici je povdarjal nek dunajski list, da so agrarci na tem zborovanju izrekli načelo, da ni vprašanje ogrske nagodbe nikakor poli-

tično, ampak zelo narodno gospodarsko za kmetovalce in da se bodo s tega stališča v državnem zboru agrarci oglašali k besedi o tej stvari. To je bila ena stran kmečkega zborovanja, ki se je na tem zborovanju tako jasno pokazala, kakor še nikjer drugje. Samoumevno je torej, da so zborovalci z navdušenjem in splošnim pritrditvijo sprejeli tozadevno resolucijo.

Kar je bilo za to zborovanje še nadalje značilno, je dejstvo, da je postalo poljedelskemu ministru, ki nam je večkrat pokazal svojo naklonjenost, ona opora, ki jo rabi, da lahko še nadalje kaže svoje mišljenje. Štajerski kmetovalci so pokazali pri tej priliki, da ni zvestoba na Štajerskem redka prikazen in da znajo zvestobo tudi vračati. Pri tem se ne sme prezreti, da se to stališče ni kratkomalo zavzelo, ker je šlo za portfelj poljedelskega ministra sam na sebi, ampak ker je bilo kmečko zborovanje prepričano, da mora imeti poljedelsko ministristvo neko stalnost, če hoče delati plodonosno za razvoj našega kmetijstva, da se torej za ta portfelj ne sme uganjati nobena politična mešetarija.

A tudi obširno polje naše tako potrebne in nujne agrarne reforme se je času in namenu primerno obravnavalo. Tukaj si pač lahko prihranimo obravnavanje in ponavljanje vseh posameznosti, ker smo že zadnjič pisali o njegovi važnosti. Omenimo samo, da so ta vprašanja obravnavali zelo srečno dotični gospodje poročevalci, vitez pl. Rokitsansky, Franc Girstmayr (Maribor), Juvan in Kresnik (Črešnjevec). Rezolucije, ki so se sprejele k tej stvari, dajejo našim agrarnim poslancem smer za njihovo bodoče delovanje in mi upamo, da se bodo resno potrudili, da se bodo vedno ozirali na stališče, ki ga je zavzelo kmečko zborovanje v Gradcu in to tem bolj, ker se je tudi posvetovanje poslancev v Osojah gibalo v tej smeri in popolnoma strinjalo s temi načeli.

Če je graško kmečko zborovanje te naloge v polni meri izpolnilo, se mora še posebej povdariti kot veselo znamenje solidarnost kmetovalcev brez ozira na narodnostne razločke. Na strani nemških kmetov iz Štajerske je stalo veliko število slovenskih tovarišev iz Spodnje Štajerske in iz njihove srede je

prišel predlog (Drofenik — Rogaška Slatina), naj se tudi na Spodnjem Štajerskem vršijo kmečka zborovanja in naj se na ta način tudi tam dela za agrarno stvar. To nam je dovolj jasno znamenje časa, da gre agrarizem vedno dalje in da se to gibanje ne da ustaviti. Priznati se mora, da stanejo taki dnevi posamezne kmetovalce velike žrtve na času in denarju; da pa govorimo z našim izvrstnim Hohenblum: če pride klic od agrarcev, se morajo kmetje udeležiti takih zborovanj, celo potem, če bi si moral potreben denar za vožnjo izposoditi, ker s takimi zborovanji se doseže velik vpliv na postavodajo. To so nam pokazala že prejšnja zborovanja in tudi ugoden učinek pri teh zborovanjih ne bo izostal. Ne bomo obravnavali, ali je to slučaj ali ne, dejstvo pa je, da so se pogajanja glede avstro-ogrske nagodbe, ki so že slabo kazala za nas, dva dni po tem zborovanju prekinila, dva dni po znamenitem govoru kneza Auersperga. Lahko je, da so to zakrivile prevelike zahteve Ogrske, ali stališče, ki ga je zavzelo kmečko zborovanje v Gradcu k tej stvari, se ne bo moglo prezreti od nobenega mero-dajnega činitelja.

Obilen obisk in stvarna obravnavanja na tem zborovanju kažejo o lepi agrarni zrelosti avstrijskega kmetovalca, posebe štajerskega in če bo kdo kedaj pisal zgodovino štajerskega agrarizma, ne bo smel molče iti mimo tega zborovanja. Delo se je začelo in gibanje bo potegnulo tudi druge s seboj, ki so doslej še stali malomarno ob strani. In če ne mi, vsaj naši potomci bodo lahko doživeli dan, ko bo gospodarstvo doživelo, da se ga bo tako cenilo, kakor se ga mora vsled njegovega stališča, ki ga zavzema v narodnem gospodarstvu.

Glavni tajnik Juvan.

**Rezolucije,
sprejete na kmečkem zborovanju.**

I. Naloga proste agrarne zveze.

Kmečko zborovanje v Gradcu vzema poročilo agrarnih državnih poslancev gospodov Franca Peschka o nemški agrarni stranki in kneza Auersperga o bistvu in namenu proste agrarne zveze v državnem zboru z odobravanjem na znanje. Kmečko zborovanje pozdravlja zvezo 271 državnih poslancev različnih dežel, narodnosti in političnih strank v jedno skupino v državnem zboru, da zastopa agrarne interese in želi tej zvezi obstanek in prospeh. Zato pa pričakuje od agrarne zveze, da bo kar najodločneje zastopala agrarni program gospodarske in

Pomlajenje travnikov.

Ker se živina in živinski produkti zelo lahko prodajo, je dobila živina vedno večji pomen v gospodarstvu. Živinoreja, ki so jo prej smatrali kot nekako potrebno zlo pri gospodarstvu, ker so jo morali pustiti za to, da jim je dajala gnoj za njive in polja, je postala sama za se poseben del gospodarstva, ki se zelo dobro izplača. Za to se po vsej pravici obrača sedaj povzdigi živinoreje in izdelovanju živinskih produktov mnogo večja pozornost kakor dosedaj. Razen drugih sredstev, ki so pripravna za to, da povzdignejo živinorejo in olajšajo prodajo živinskih produktov, mora vsak kmetovavec gledati na to, da pridela kolikor mogoče mnogo in dobre krme, kajti vsa druga sredstva, ki se rabijo v povzdigo živinoreje, lahko vplivajo še le tedaj, če ima živina mnogo in dobre krme.

Najbolj naravno in najbolj ceno krmo daje za živino paša. Ta pa se je prej vedno zanemarjala in tudi travniki. Namestu, da bi jih pravilno škerili in pridno gnojili, da bi lahko dobili kolikor mogoče mnogo in dobrega pridelka, prepuščajo posestniki pašnike in travnike popolnoma njihovi usodi. Taka zemljišča, ki so zapuščena, pa ne dajo le malo, ampak samo slabo krmo, pri kateri se mlada živina ne redi hitro in tudi stara ne daje istega dobička ko bi ga morala. Pri dobri reji lahko tehta mlada živina ob koncu prvega leta 300 kg; če pa ima slabo krmo, ne tehta niti polovico toliko. Večkrat se celo zgodi, da ni mlada živina ob koncu prvega leta mnogo več vredna ko tedaj, ko je bila odstavljena; mnogo ni zrastle, dobila je le dolgo nasršeno dlako in velik trebuh. Taka živinoreja se pač ne izplača. Nič boljše ni pri odrastli živini. Če ima mali kmet tri do štiri krave, ne dajo te pri slabi krmi mnogokrat toliko mleka, da bi zadostovalo za domačo potrebo.

Če bi pravilno ravnal s travnikom in ga dobro gnojil, bi lahko imel mnogo več in boljše krme, kakor je dobi kmet sedaj in to bi se posebno videlo pri živini.

Travniki, ki imajo dobre trave in detelje, ki pa imajo slaba tla in se slabo razvijajo, lahko poživijo s tem, da jih pognojimo s hlevnim gnojem, kompostom ali umetnim gnojem; posebno dobro je še če jih dobro prebranamo. Mnogo travnikov pa je, ki imajo mnogo več plevela ko trav in detelj in v takih slučajih ne pomaga gnojenje in brananje dovolj, če hočemo dobiti dober pridelek.

K plevelu štejemo: različne vrste osata, bodeča neža, nadalje ivanjšćica, velika smrdela, pastinaka, mrkvica, kiselica, preslica, praprot, vresje, erman, dežen, zlatica, trobelika, trpotec, pibrl in regvat. Posebno zadnji trije so na travnikih, kjer se mora pridelovati seno, prej škodljivi ko koristni. Tukaj imenovani plevel, ki je izvečine še strupen, torej živalim naravnost škodljiv, izpodriva dobre trave vedno bolj. Takšni travniki ne dajo le malo krme, ampak tudi zelo slabo. Dobro krmo lahko dobimo od njih le, če jih korenito pomladimo.

Pri pomlajenju moramo najprej gledati na to, da iztrebimo in odpravimo plevel.

Pri pomlajenju moramo najprej gledati na to, da iztrebimo in odpravimo plevel. Po otavini kositvi preorjemo travnik kolikor mogoče plitvo ob mokrem vremenu in s tem odrežemo plevelu glave, s čemer ga že mnogo uničimo. Brazde pustimo le tako dolgo ležati, da se posušijo, potem pa jih z ostro brano prebranamo podolgem in poprek. Potem pustimo zopet ležati nekaj časa in pozneje zopet prebranamo. Pozno v jeseni preorjemo globoko in pustimo čez zimo praho. Kakor hitro je zemlja v spomladi že suha, se prebrana in poseje se kako steblasto silje, n. pr. oves. Četudi je zemlja zelo roda, bo oves dobro obrodil, kajti gornja zemeljska plast dá dovolj hrane in oves bo dal zelo mnogo semena in slame. Ko požanjemo oves, izorjemo celo strnišče zopet takoj in ga potem večkrat prebranamo. Pozno v jeseni orjemo zopet plitvo. Potem v spomladi prebranamo polje in ga pognojimo. Gnoj podorjemo le plitvo in posejemo potem kako okopavino, n. pr. krompir, koruzo ali repo. Gnoj se, če treba, lahko navozi že v jeseni. Da odpravimo plevel popolnoma, moramo okopavine med rastjo dobro obdelovati. Če delamo tako, bo polje potem čisto, celo zelo trdovraten plevel bo izginil.

Marsikomu se bo zdel ta način zelo dolgočasen in obširen a ni nobenega drugega, po katerem bi lahko slab travnik v kratkem času tako popravili, da bi ga lahko posejali s travo. Če samo v jesen preorjemo, a drugo spomlad že sejemo ne moremo uničiti vsega plevela; takšno pomlajenje nam ne prinese zaželjenega uspeha, ampak zemljišče bo ravno tako polno plevela ko prej.

Polje, ki smo ga na ta način očistili in tudi drugače pripravili, se v jeseni globoko zorje in sicer tako, da se napravijo kolikor mogoče široki ogoni, slogi. Spomladi se ostro pobrana in preravna. Na to se poseje zelo na redko oves, ki mora služiti v to, da mlada trava ne usahne, da se ne osmоди in da je prvo leto več pridelka. Če posejemo oves preveč na gosto, potem se trava pod njim zaduši. Na vsak način pa se mora oves prej posejati, ko trava. Skupno pa ne smemo obeh zavlačiti, ker pride pri tem travino seme pregloboko v zemljo in ne more vzkaliti.

Pri izbiri travinega semena za posetev se moramo ozirati na to, kaka je zemlja, ali je mokra ali suha. Vzame se naj samo tako seme trave in detelje, ki je primerna za dotično zemljo; pred vsem pa se naj ne štedi s semenom, ker nekaj kilogr. semena manj lahko pomeni nekaj meterskih stotov pridelka manj. Pri sejanju naj se gleda na to, da se bo kolikor mogoče je enakomerno sejalo; potem pa se seme z gladkim valjarjem vtisne v zemljo.

Če ni oves pregost, lahko počakamo, da dozori; najboljše pa je, če ga takrat, ko gre v latje, pokosimo in posušimo. Potem raste trava zelo hitro in že prvo leto bo košnja zelo lepa. Kositi pa se ne sme prepozno, ker bi drugače lahko trava čez zimo pozebla. A. Rauch.

Nekaj o kulturi vrbe.

(Izviren spis.)

Kmet mora dandanes vedno bolj in bolj računati, ktere panoge kmetijstva naj se poprime in ktere posebne kulture naj že obstoječim priklopi, da si zviša svoje dohodke. On mora gledati na to, da izrabi vsak prostorček svoje zemlje tako, da mu omogoči kolikor mogoče velik dobiček. Poskušati mora torej, da izkoristi tudi neobdelane dele svojega posestva, na pr. da jih zasadi s primernimi rastlinami.

Med drugim je gotovo kultura vrbe ena tistih, ktera omogoči pri malih izdatkih precejšne dohodke. To kulturo uvede lahko marsikteri posestnik, ako ima zato primerno zemljo, ne da bi škodovala drugim panogam kmetijstva, ker se pri tej vrše vsa dela ob času, v katerem druga kmetijska dela skoraj popolnoma mirujejo. Na ta način tudi posestnik svoje stalne delavce lahko bolje izrablja.

Pri nas na Slovenskem pač poznamo vrbo kot divje rastočo ob potokih, rekah in jarkih, a malo je takih, ki jo nalašč gojijo. K večjemu potikajo po nekod ob potokih vrbove sadike v svrhu dobave kolja.

V novejšem času se tudi v tem oziru pri nas obrača na bolje. Že se ustanavljajo tuintam pletarske šole, ktere pospešujejo gojenje vrb med ljudstvom. Eno takih šol imamo že tri leta na Štajerskem pri Sv. Barbari v Halozah. Pod spretnim vodstvom tamošnjega nadučitelja gosp. Antona Ogorelca — po čegar prizadevanju se je pletarska šola ustanovila — se pletarstvo krepko razvija in obeta biti v kratkem dobičkonosna domača obrt. V drugih deželah, n. pr. v Nemčiji, na Francoskem, pa tudi pri nas v Avstriji, kakor na Češkem-Moravskem, v Galiciji i. t. d. se že dolgo pečajo s kulturo vrbe. Pridelek vrbnih šib pomnoži tam nele dohodke posestnikov, ampak živi tudi mnogo siromašnih družin, ker je pletarstvo omogočilo novo domačo industrijo. Iz vrbnih šib se pletejo jerbasi, koši, vozički za deco, kovčki za potovanje, hišne oprave, vsakovrstne olupšave, igrače in sploh različne druge reči.

Ako je mogoče vpeljati to kulturo v drugih krajih, jo je gotovo tudi pri nas, tem bolj, ker je pri nas dovolj takih prostorov, ki niso sposobni za obdelovanje z drugimi rastlinami, pač pa dobri za pridelovanje vrbnih šib.

Da se nahaja vrba večinoma ob vodah, je znamenje, da ji je rahla, vlažna zemlja najbolj pogodi. To je važno za vsakega, kdor hoče pričeti vrbo gojiti.

Kje je saditi vrbe?

Vrba naj se sadi tam, kjer ne uspevajo druge rastline in sicer na straneh potokov in rek, ktere so večkrat poplavljenе ali pa po travnikih, kteri dajejo samo kislo, slabo klajo in kterih ni mogoče zboljšati zaradi različnih ovir, ter ob jarkih in ribnikih. Glinaste in ilovnate zemlje, ktere v suhem poletju rade razpokajo in stalno močvirni prostori tudi ne ugajajo vrbi. Posebnim vrstam vrb so tudi posebne zemlje bolj prikladne.

ZADRUGA.

Poročila zveze gospodarskih zadrug na Štajerskem, r. z. z o. p.

Gradec, Franzensplatz št. 2.

I.

Pristop občin k zadrugam z neomejeno zavezo, torej rajfajzovkam.

Povprašani od mnogih strani omenimo k tej zadevi sledeče:

„Z najvišjim odlokom z dne 25. aprila 1906 se osnutku postave, ki jo je predložil štajerski deželni zbor in s katero bi se naj spremenile določbe §§ 76 in 85 postave z dne 2. maja 1864, dež. zak. in odr. lista št. 5, glede prevzetja neomejenih poroštev od občin s tem, da bi pristopile k rajfajzovkam, ni podelila najvišje sankcije, ker bi po določbah tega osnutka bil olajšan občinam kredit pod pogoji, pri katerih ni zloraba popolnoma izključena in ker na drugi strani rajfajzovke nebi mogle več v taki meri obračati denarnih sredstev svojemu pravemu namenu, podeljevanju osebnega kredita, dočim imajo občine za to, da dobe najnujnejše kredite, druga pripravnejša sredstva in pota.

Razen tega tudi ni osnutek v formalnem oziru popolnoma brez napak, ker se je v osnutku sprejel § 85 obč. r. dobesedno v postavo in bi se na ta način zdelo, da hoče postavodajavec kompetenco deželnega odbora v onih v § 85 omenjenih slučajih zopet uveljaviti, dočim jo je § 57 postave z dne 14. junija 1866, d. z. l. št. 19 poveril področju okrajnih zastopov. Kakor želi deželni odbor, bi potrebovalo samo prejemanje neomejenega kredita dovoljenja od strani deželnega odbora, drugače pa bi naj ostal delokrog okrajnih zastopov spremenjen.“

Visoki deželni odbor ne bo več stavil takih predlogov visokemu deželnemu zboru, ker je vlada principijelno proti kaki spremembi in bi bil vsak novi poskus — če bi se postava drugače stilizirala in zopet predložila vladi — brez uspeha.

II.

Izjava

„Zveze gospodarskih zadrug na Štajerskem“ k vprašanju „Trgovina s takoimenovanimi moštnimi tvarinami“.

Dejstvo je, da se rabijo tudi na Štajerskem takoimenovane „moštne tvarine“ za izdelovanje umetnega mošta (tolkle), oziroma, da prodajajo trgovci take tvarine. Tako narejen mošt se navadno doma rabi, ni pa izključeno, da se tudi prodaja. Tekom tega leta se je na Štajerskem izdelalo mnogo takega umetnega mošta in prihodnje leto se ga bo še več, ker ni bilo letos nič ali le malo sadja. Ker se sprave za tak umeten mošt prodajajo, ne misli ljudstvo, da je izdelovanje umetnega mošta kaj kaznjivega ali škodljivega. V interesu domače sadjereje in onih, ki kupujejo mošt, pa bi bilo, če bi se tudi na take „moštne tvarine“ raztegnil § 8b, 8, ki govori o „mešanicah, ki so po svoji sestavi določene za to, da se ž njimi

izdelujejo vinu podobne pijače“, če bi se torej prodaja takih, narejenih „moštnih tvarin“ kratkoma prepovedala. Ni se treba bati, da bi ljudstvo, če se prepove prodaja takih moštnih tvarin, začelo bolj piti žganje, ker se sedaj vsled umnejšega kletarstva lahko mošti hranijo več let, ker je prodaja sadja za tolčenje vedno bolj organizirana in ker se tako lahko sadje za tolčenje dobi iz onih krajev, kjer ga je tisto leto ravno mnogo.

Razen tega se porabijo za domačo pijačo v letih, ko ni mnogo sadja, lažja in cenejša vina. Prodajanje sedstev za umetno izdelovanje mošta škoduje onim, ki kupujejo tak mošt in to sta pred vsem kmet in delavec, ker tak umeten mošt nikakor ne doseza glede kakovosti „domačega“ in ker je iz takih snovij sestavljen, da lahko ljudje vsled njih zbolijo. Škodo pa ima pri tem tudi sadjerejec, ker ne more domačega mošta tako lahko prodati. Zato bi bilo dobro, če bi se prodaja takih umetnih sredstev iz gospodarskih in zdravstvenih ozirov kratkoma prepovedala.

III.

Poročilo

o jesenskem sejmu za muredolsko plemensko živino dne 10. septembra 1907 pri Sv. Mihaelu nad Ljubnim (G. Št.).

Jesenski plemenski sejem za muredolsko živino, ki ga je priredila Zveza gospodarskih zadrug na Štajerskem sporazumno z živinorejskimi zadrugami za muredolsko živino v Aflencu, Admontu, Judenburgu, Kindbergu, Knittelfeldu, Ljubnem, Marijinem Celju, Obdachu, Oberzeiringu in Sv. Golu dne 10. septembra t. l. pri Sv. Mihaelu nad Ljubnim, je bil zelo dobro obiskan.

Jesenskega plemenskega sejma so se udeležili:

Kot zastopnik vlade gospod Edvard Januschke, c. kr. deželni veterinar poročevavec, kot zastopnik deželnega odbora gospod ravnatelj dr. Pavel Schuppli, kot zastopnik c. kr. štajerske kmetijske družbe gospod Jožef Kappel in kot zastopnik Zveze gospodarskih zadrug na Štajerskem vodja njenega blagovnega oddelka gospod Maks Ott.

Razen omenjenih gospodov so prišli tudi na sejem: podpredsednik c. kr. kmetijske družbe gospod Janez Thunhart in glavni tajnik Juvan, opat samostana v Reinu Franc Sal. Bauer in še več drugih. Nadalje so prišli zastopniki posameznih govedorejskih zadrug, in sicer: za Admont gospod Evgen Odier, Judenburg gospod Janez Sauer, Obdach gospod Jožef Grogger, Kindberg gospod Karl Mitterhammer, Mautern gospod Miha Janzenberg, Aflenc gospod Janez Pierer.

Po otvoritvi plemenskega sejma, se je konstituiralo razsodišče.

V to so bili izvoljeni gospodje c. kr. deželni živinozdravniški poročevavec Edvard Januschke, dr. Pavel Schuppli, Jožef Kappel, Ignac Ritzinger, Janez Gasteiner, c. kr. živinozdravnik Jožef Grogger, Ferdinand Schmid, Franc Walter in zadružni inštruktor Fritz Schneiter.

Živinozdravniško pregledovanje sejma je prevzel in oskrboval gospod okrajni živinozdravnik Ferdinand Hönlinger. Na plemenski sejem se je prignalo vsega skupaj:

83 mladih telic,
147 mladih bikov,
10 starih bikov,
118 brejih telic.

Za nagrade so se dobile podpore in sicer:

Od države 400 K, od dežele 200 K, od štajerski hranilnice 300 K, od okrajnega odbora v Knittelfeldu 50 K, od okrajnega odbora v Ljubnem 300 K, od občinskega urada pri Sv. Mihaelu nad Ljubnim 100 K, od podružnice pri Sv. Mihaelu nad Ljubnim 30 K, od živinorejske zadruge v Admontu 50 K, v Ljubnem 100 K, v Aflencu 30 K, skupno torej 1560 K.

Ta znesek se je tako-le razdelil:

6 prvih daril po 60 K = 360 K
11 drugih " " 40 " = 440 " " " " " 30 " = 420 " " " " " 20 " = 340 "

Razen tega je dala c. kr. štajerska kmetijska družba dve veliki in pet malih srebrnih kolajn.

Presojevanje prignane živine je bilo mučno in dolgo in se je lahko završilo šele ob 1/2 3 popoldne, potem ko so presojevavci delali neprenehoma.

Ob treh se je vršilo premiranje.

Pred premiranjem je pozdravil zastopnik Zveze vse odposlance in navzoče in se je zahvalil v imenu Zveze vsem navzočim, posebno pa gospodom presojevavcem, ki so imeli težek posel. Posebe se je gorko zahvalil zastopnikom države, ki so podelila podpore.

Nadzorstveni svetnik Zveze, gospod Franc Jank pri Sv. Mihaelu nad Ljubnim je na to razdelil darila, in sicer so dobili:

Za stare bike:

Prvo darilo: gospod Nikolaj Bachler v Scheibnu.

Drugo darilo: gospod Janez Etschmaier pri Sv. Juriju.

Tretja darila: gospod Franc Jank pri Sv. Mihaelu nad Lj. in gospod Jože Schaffer pri Sv. Mihaelu nad Lj.

Za mlade bike:

Prvi darili: gospod Alojz Günthard v Wengu in podružnica v Admontu.

Druga darila: gospod N. Pachler v Scheibnu, gospod A. Freewein v Weiß-

kirchnu, gospod Ignac Ritzinger v Waldu, gospod M. Pachler v Freßnitz, gospod Janez Stadler v Lieznu.

Tretja darila: gospod Jakob Bergerhofer v Hallu, gospod Franz Jeschbüchl v Pichlhofnu, gospod Karl Mitterhammer v Mitterdorfnu, zadruga v Rottenmannu, gospod Janez Irreger pri Sv. Juriju.

Četrta darila: gospod Alojz Bogensberger v Judenburgu, gospa Agata Wurm v Kraibatu, gospod Jožef Bogensberger pri Sv. Juriju, gospod Janez Sauer v Aichdorfu, gospa Serafina Prein v Voitsbergu, gospod Mihael Fürsthaler v Hafningu.

Po eno malo srebrno kolajno so dobili: gospod Simon Pichlmayer v Wengu, gospod Gašpar Rimelmoser v Ardingu

Za mlade telice:

Prvo darilo: gospod N. Bachler v Scheibnu.

Drugo darilo: gospod M. Bachler v Fressnitz.

Tretja darila: gospod Jožef Grogger v Obdachu, gospod Janez Pfandl v Schwarzenbachu, gospod Janez Eberhardt pri Sv. Mihelu.

Četrta darila: Gospod Franc Walter v Kaiserbergu, gospod Janez Aigner v Turnavu, gospod Janez Irreger pri Sv. Juriju.

Po eno malo srebrno kolajno so dobili: gospod Jožef Grogger v Obdachu, gospod Miha Bachler v Fressnitz, gospod Janez Aigner v Turnavu.

Za breje telice:

Prva darila: gospod vitez pl. Leutendorff pri Sv. Mareinu, gospod Janez Pierer v Sv. Ilju.

Druga darila: gospod Janez Steinkellner v Trabochu, gosp. Janez Etschmaier v Pichlhofnu, gospod Janez Pfandl v Schwarzenbergu, gospod Jožef Bogensberger pri Sv. Juriju.

Tretja darila: gospod Jurij Hand-schirik pri Sv. Michelu nad Ljubnim; gospod Janez Irreger pri Sv. Juriju, gospa Marta Huemer v Tannersdorfu, gospod Alojz Bogenberger v Judenburgu.

Četrta darila: gospod Karl Bogensberger pri Sv. Juriju, gospod Miha Jausenberger v Waldu, gospod Anton Freewein v Weißkirchnu, gospa Marta Huemer v Trabochu, gospod Karl Hinterberger v Kallwangu.

Po eno veliko kolajno so dobili: gospod Janez Pierer pri Sv. Ilju, gospod Janez Steinkellner, gospod Stocker, gospod Hanstein.

Po premiranju je častital gospod dr. Pavel Schuppli udeleženi živinorejcem k njihovem uspehu in jih je pozivljaj naj gredo po tej poti naprej in naj skrbijo, da se bo živinoreja pri njih kolikor mogoče povzdignila.

Prodaja je bila na tem sejmu zelo živahna, dasi tokrat — žalibog — ni bilo tujih kupcev.

Med drugimi sta kupila več glav živine c. kr. štajerska kmetijska družba in uprava samostana Rein pri Gradcu.

IV.

Poročila glede blagovnega prometa zveze.

Naročevanje umetnih gnojil za jesen.

Kakor nam kaže izkušnja, se kopicijo ob času sezone naročila za umetna gnojila tako, da se jih ne more vedno pravočasno izvršiti.

Posebno veliko je povpraševanje za umetna gnojila v jeseni, ki je naravnost neznosno, če se že prej ne naročijo umetna gnojila.

Zato vabimo vse svoje člane prav vljudno, naj nam kakor hitro je mogoče, pošljejo naročila za umetna gnojila, posebno Tomaževo žlindro, kalijevo

sol in kajnit ter naj nam obenem naznanijo rok, do kterege se jim naj pošljejo umetna gnojila. Cene in pogoje, pod katerimi izvršujemo naročila, smo spomladi priobčili v „Zadrugi“.

V kolikor so se med tem pri različnih vrstah umetnega gnojila spremenile cene, radi na željo naznamimo.

Naročevanje premoga.

Cene za piberštajski premog so od 23. septembra t. l. zopet znatno poskočile.

Naročila lahko sprejemamo brez obveznosti za spremenjeno ceno ali rok dobave.

Ker je po zimi zelo mnogo naročil, ki pa se vsled pomanjkanja vozov ne morejo točno izvrševati, želimo, da se nam naročila pošljejo vsaj 4 tedne prej ko se premog potrebuje.

Oznanila.

Umetna gnojila

vsake vrste pošilja za najcenejše tvorniške cene

akcijska družba za kemično industrijo
Dunaj, VI. Köstlergasse 7.

Tvornice za umetna gnojila v Rannersdorfu, Sierndorfu, Holešovem, Krakovu, Gradcu i. t. d. 317-5

Dopisi se naj pošiljajo samo na Dunaj.

Schichtovo

milo
je najboljšo!

Natančni poskusi

so pokazali, da se Schichtovo milo v vsaki vodi — trdi ali mehki, vroči ali mrzli — hitro in zelo peni; lahko in močno prehaja v vlakna, nepričakovano hitro razkroji nesnago, ne da bi poškodovalo niti. Schichtovo milo je popolnoma čisto in nima nikakih jedkih snovi; izdeluje se že desetletja v isti kakovosti iz najboljših snovij. Če je rabimo za vsako snaženje in vsako pranje, ravnamo pametno in si prihranimo v gospodarstvu mnogo dela, časa in denarja. 184-10

Mariborska mlekarina, družba z o. z. v Mariboru kupuje vsak čas

— neposneto mleko, — smetano, surovo maslo

za najboljše dnevne cene ali tudi na letni račun. 121-18

Akcijska družba Alfa-Separator

Dunaj, XII. Wienerbergstraße 31.

Zaloge v Pragi in Krakovu.

Model 1906.

Original Alfa-Laval-Separatorji

prekašajo vse.

— Izredne izboljšave. —

Najbolj primerni, ker so trpežni, ker se lahko ravna z njimi in ker posna — mejo čisto in največ smetane. —

Dobre zastopnike iščemo.

Zahtevajte obširen cenik, ki se vam pošlje zastonj in poštine prosto.

Prodaja na drobno in skladišče vzorcev: 92-20

Gradec, Annenstrasse 26

Vabimo p. n. okrajne zastope in občine, kakor tudi cenjene družbine ude, da inserirajo v „Gospodarskem Glasniku“. Cena je nizka. Ako se večkrat inserira in večji inserati, damo primeren popust. Naročila se naj blagovolijo vposlati naravnost družbini pisarni.